

hvorfor et af Thingets Medlemmer agtes draget til Ansvar. Jeg skal altsaa foreløbig indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, med det Tilføiende, at hvad der nys blev ytret af den høitærede Justitsminister, saameget mindre foranlediger mig til nogen Smøbegaaen, som det vil være bitterligt for det ærede Things Medlemmer, at han har fundet Anledning til at forlade Salen, og jeg kan ikke ønske at indlade mig i nogen Discussion med en Fraværende.

Fischer: Det ærede Thing vil af Betænkningen erfare, at jeg ikke har kunnet være enig med Fleertallet af Udvalgets Medlemmer i Betragtningen af denne Sag, idet det nemlig har været min Anskuelse, at det begjærte Samtykke helst burde gives strax. Det, der fra Thingets Side, naar en Begjæring fremkommer som den, der her foreligger, kan være Anledning til at foretage, er efter min Anskuelse ikke andet end i al Almindelighed at undersøge, om der er nogen Anledning til, at det begjærte Samtykke bliver givet, og jeg er i saa Henseende saa heldig at kunne støtte mig til den almindelige Betragtning, som Udvalget i det Hele har forenet sig om at opstille. Det hedder nemlig, som de Herrer ville see, i Betænkningen, „at Thinget vilde let kunne komme i en stærk Stilling, ved at indlade sig paa en nærmere Prøvelse og Bedømmelse af den enkelte Sags særegne Væsen“, og strax efter siges der: „det kunde vel endog paa denne Maade stundom faae Udseende af, at Thinget gjorde Overgreb paa det de andre Statsmagter forbeholdte Omraade“. Naar man forfølger den Tankegang, der har fundet sit Udtryk i disse Sætninger, synes det mig klart, at der under de Omstændigheder, under hvilke Begjæringen her er fremsat, ikke kan være Spørgsmaal om Andet, end at Samtykket bør gives. Udvalgets Fleertal har imidlertid i Betænkningen fremhævet 2 Betragtninger, som det har tillagt særdeles Vægt; den ene af disse er dog ikke gaaet over i selve Beslutningen, hvorefter dette er Tilfældet med den anden. Den ene Betragtning gaaer ud paa, at der ikke foreligger noget formuleret Forslag. Dersom denne Betragtning var fremsat tidligere, vilde jeg

have været rede til at slutte mig til den; men efterat den høitærede Formand har forelagt Thinget Spørgsmaalet om Sagens Behandlingsmaade, efterat denne er vedtagen, og da dernæst er indkaldt Endringsforslag, forekommer det mig, at man vilde komme i stor Modsigelse med sig selv, hvis man nu vilde udtale den Anskuelse, at der ikke foreligger noget Forslag. Man har vedtaget Behandlingsmaaden af et Forslag, modtaget Indkaldelsen af Endringsforslag og da nu at mene, at der ikke foreligger noget Forslag, vilde være at komme i Modsigelse med sig selv. Jeg har heller ikke deeltaget i at rette den Opfordring til den høitærede Justitsminister, at fremlægge et Forslag her i Thinget; thi naar der allerede foreligger et Forslag, efter at den høitærede Formand har taget Sagen i sin Haand, vilde det, at Justitsministeren ogsaa fremkom med et Forslag, lede til det Resultat, at vi fik 2 Forslag om den samme Sag, og det vilde dog være i det Mindste noget Ualmindeligt. At der foreligger et Forslag, har jo ogsaa Udvalgets Fleertal selv anerkjendt, idet det har stillet Beslutning om, at dette Forslag vedtages. Det andet Punkt, som Udvalgets Fleertal synes at have tillagt større Betydning, da det har taget det med op i sit Forslag til Beslutning, gaaer ud paa, at det burde udtales for Thinget, for hvilken Forbrydelse Vedkommende agtedes sat under Tiltale. I saa Henseende siger Fleertallet i sin Betænkning, at det maa anses for en „uestergibelig Betingelse“ for, at et saadant Samtykke gives, og det siger med omtrent ligesaa stærke Udtryk noget senere, at man, efter dets Mening, for Principets Skyld, ikke kan opgive det som en i Almindelighed nødvendig Betingelse for Meddelelse af Samtykke o. s. f. Skjøndt nu saaledes det ærede Fleertal har anseet det for en „uestergibelig Betingelse“, at det opgives, for hvilken Forbrydelse Vedkommende skal sættes under Tiltale, har det dog senere eftergivet denne Betingelse og stillet Forslag om, at Samtykke gives, uden at Forbrydelsen er nævnt. Jeg har ikke lagt nogen Vægt paa, at Forbrydelsen blev nævnt af den selvsamme Grund, hvorfor Udvalget ikke har lagt Vægt paa, at det blev ansørt, efter hvilke Lovbestemmelser Vedkommende maatte være at sætte under Tiltale; thi efter vor nuværende crimi-